

מ"ת 2979/12/22 - מדינת ישראל נגד אבישי שלום אזרד

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 2979-12-22 מדינת ישראל נ' אזרד(עציר)
תיק חיצוני: 517684/2022

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אבישי שלום אזרד (עציר)

החלטה

בעניינו של המשיב התקבל תסקיר מעצר אשר לא בא בהמלצה להורות על שחרורו לחלופת מעצר טיפולית סגורה.

שירות המבחן התרשם מתלות רגשית ומצורך של המשיב בשליטה על המתלוננת, מכך שבמצבים בהם המשיב חש פגיעה בכבודו הוא עלול להתנהג באופן אלים וחסר שליטה, כי הוא מתקשה לראות את המתלוננת כסובייקט נפרד בעלת צרכים משלה וחווה את רצונותיה וצרכיה ככפופים לשלו, וכי במקרים בהם המתלוננת אינה מתנהגת כפי שמצפה, המשיב מתקשה לשלוט ברגשותיו ונוהג באופן אימפולסיבי ואלים תוך ניתוק וקהות רגשית.

כן התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים פיתח המשיב דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים ואובססיביים ובאמצעותם מתקשר עם סביבתו ומתמודד עם קשיים וקונפליקטים.

נכתב בתסקיר המעצר כי במסגרת הערכת הסיכון הנשקף מהמשיב נלקחו בחשבון מאפייני אישיותו כאמור לעיל, מעורבותו הקודמת בפלילים, דפוסי השוליים וההתמכרותיים, דפוסי האלימים, מאפיינים אובססיביים ורכושניים, בעייתיות בתחום השליטה בכעסים, דינמיקת היחסים הזוגית בינו ובין המתלוננת, וכן עמדת המתלוננת החשה חשש ממשי לחייה. בשקלול אלו נקבע כי קיימים מוקדי סיכון רבים להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות הזוגית לצד בעיית התמכרות.

נמסר כי לדברי המתלוננת, השווה כיום עם ילדיה במקלט חסוי, היא חוותה במהלך השנים האחרונות אלימות פיזית, רגשית וכלכלית מצד המשיב, וזאת לצד חשיפה לצריכת סמים על ידו. המתלוננת תארה תחושות השפלה נוכח האלימות הפיזית והרגשית שהפנה המשיב כלפיה מול ילדיהם, ואת התנהגותו אשר אופיינה בקנאה, אובססיות ורכושנות. כן עלה מדבריה כי גם הוריו של המשיב היו מודעים להתנהלותו אך הם, וכך גם הוריה, חששו מפניו. בהקשר זה נמסר על ידי המתלוננת כי המשיב לא אפשר לה להיפגש עם משפחתה ללא אישורו וכי בשנה האחרונה שיתפה את אמה במצבה מתוך חשש לחייה. המתלוננת שיתפה את שירות המבחן כי לתחושתה והיכרותה את המשיב, ובשים לב להצהרותיו בעניין

זה בעבר, הוא ינקום בה על עצם תלונתה וכי היא חשה פחד וחשש ממשיים לפגיעה בה באם ישוחרר.

המשיב עצמו הביע נזקקות טיפולית בתחום השימוש בסמים ובתחום האלימות הזוגית במסגרת סגורה וביקש כי תבחן אפשרות זאת ולא חלופת מעצר ביתית. להתרשמות שירות המבחן, הגם המשיב מגלה מודעות **ראשונית** לבעייתיות בהתנהגותו, ומבטא רצון **מילולי** לטיפול, הוא **מתקשה** לבחון לעומק דפוסי חשיבתו והתנהגותו האלימים ולקחת אחריות עליהם. התרשמות זו באה לידי ביטוי למשל בהשלכת האחריות על המתלוננת. כן התרשם שירות המבחן ממוטיבציה **חיצונית** מצד המשיב לטיפול הקשורה בהליך הפלילי המתנהל כנגדו.

שירות המבחן סבור כי נוכח מאפייני אישיותו של המשיב, מוקדי הסיכון הרבים להישנות עבירות אלימות זוגית, ההערכה כי יתקשה להיפרד מהמתלוננת ברמה הרגשית ולשהות ממנה בריחוק לאורך זמן, ובשים לב לחומרת האישומים כנגדו, לא בשלה העת לבחון שילובו בקהילה טיפולית סגורה בעניין התמכרותו והתנהגותו האלימה.

באת כוח המבקשת עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. נטען כי מסוכנות המשיב מקבלת ביטוי ברור הן מעובדות כתב האישום והן מהמפורט בתסקיר המעצר. נטען כי המשיב נהג במתלוננת באופן אלים ואובססיבי, כי המתלוננת חוששת לחייה, וכי בהינתן עמדת שירות המבחן השוללת חלופת מעצר טיפולית אין לסטות ממנה בהיעדר טעמים מיוחדים.

באת כוח המשיב עתרה להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר טיפולית פרטית - מרכז גמילה "בראשית" שבבאר שבע. נטען שהמשיב מבקש טיפול בתחום הסמים ובתחום האלימות במסגרת סגורה וכי "מדובר פה במשיב שעומד בכל הקריטריונים של הלכת סוויסה. הוא ביוזמתו החל טיפול לא במסגרת מעצר ולא במסגרת חרב של המשטרה". כן נטען ש"במוסד סגור לא תהיה לו אפשרות לצאת או לברוח" ובמישור זה כי "מבחינת התנאים הסגורים אין הבדל בין המוסד ובין הכלא אלא שבמוסד הוא יוכל לקבל טיפול". ב"כ המשיב הפנתה לפסיקה במסגרתה נקבע כי "ניתן לנצל את שלב המעצר לצורך קידום הליך שיקום", ולפסיקה בעניין משקל עמדת המתלוננת אשר אינו מהווה עילת מעצר. עוד נטען כי "שגוף התסקיר סותר את ההמלצה", וכי המלצת שירות המבחן אינה מהווה הכרעה שיפוטית.

לאחר טיעוני ב"כ המשיב, הוצג בפני בית המשפט מר יוסי עטיה, מנהל/בעלים של מרכז הגמילה "בראשית" בבאר שבע. לדבריו של מר עטיה המשיב "מתחנן ומגלה נכונות ומוטיבציה עצומה לטיפול כאשר דברים כאלו לא קורים בכל יום", המקום נמצא בפיקוח משרד הבריאות והוא "מאמין שתוך שלושה חודשים המקום יהיה בפיקוח של משרד העבודה והרווחה", ובמענה לשאלות התובעת ביחס לאפשרות יציאת השוהה במקום מתחומיו כי "מדובר בגדר גינה עם דלת חשמלית ואינטרקום".

המשיב עצמו מסר לבית המשפט כי מבקש שתינתן לו אפשרות שיקום, וכי "כמה ימים לפני שנעצרתי אני יצרתי קשר עם מרכז מכורים לחיים והגיע אלי מדריך מהמרכז לבית כדי לתכנן איתי קליטה במקום".

דין והכרעה:

עילות המעצר בתיק זה, הן של מסוכנות והן של שיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים הן בעצמות גבוהה.

כתב האישום מגולל מסכת אלימות קשה וממושכת מצד המשיב כלפי המתלוננת בשנים האחרונות, ובפרט בחודשים האחרונים, וזאת על פני 12 אישומים. חלקו הכללי של כתב האישום מלמד הן על דפוסיו האובססיביים והשתלטניים של המשיב, והן על האלימות הפיזית והנפשית הרבה אשר היתה מנת חלקה של המתלוננת מאז שהשניים נישאו, ומשנת 2019 לערך גם על רקע צריכת סמים של המשיב ודרישתו מהמתלוננת כי תהיה נוכחת לצידו בעת צריכתו את הסם.

אלימות המשיב כלפי המתלוננת התבצעה בחלקה בנוכחות ילדיהם הקטינים של השניים, בנוכחות הוריה של המתלוננת, במהלך הריונה של המתלוננת, וכללה את חניקתה של המתלוננת במספר הזדמנויות, תקיפתה באמצעות סטירות בפנייה, הפלתה על הרצפה ושיבה עליה, בעיטות בה, ותקיפתה בכל חלקי גופה בדרכים שונות.

המשיב אף איים על חייה של המתלוננת אימים קשים ובוטים ובהם אימים מפורשים כי ירצח אותה, וכי "היום זה הסוף שלך". המשיב לא הסתפק באמירות מאיימות (לצד אלימות פיזית) ונקט במעשים של ממש: השמיע למתלוננת סרטונים בדבר הירצחה של גב' ספיר נחום ז"ל (קורבן אלימות זוגית- יבד) במטרה להפחידה (אישום שישי), הצמיד סכין לגופה של המתלוננת (אישום רביעי), ובהמשך הורה לילדיהם הקטינים להיכנס לרכבו ואמר למתלוננת כי "יותר לא תראו אותם אני הולך להעלים אותם".

כאמור לעיל, המשיב נהג לתקוף את המתלוננת גם בנוכחות ילדיהם הקטינים. כך למשל באישום השלישי במסגרתו המשיב תקף את המתלוננת בשעת לילה מאוחרת בכך שהפילה על הרצפה התיישב עליה וחנק אותה, ולאחר שהמתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו ונמלטה לחדר השינה של הילדים, המשיב דלק אחריה, הטיחה על המיטה בעוד ילדיהם הקטינים שוכבים לצידה והחל לחנוק אותה. המתלוננת צעקה על המשיב שיעזוב אותה, וילדיהם הקטינים התעוררו וברחו מחדר השינה. בנסיבות אלו, הטיח הנאשם את אגרופו בקיר הגבס בבית וגרם לו לחור. בהזדמנות אחרת, ועל פי המתואר באישום התשיעי לכתב האישום, עת בה שהו המשיב המתלוננת עם ילדיהם הקטינים בבית מלון, השתמש המשיב בסמים ולאורך כל הלילה תקף את המתלוננת בסטירות בפניה, חנק אותה והיכה אותה בכל חלקי גופה. בהזדמנות אחרת (אישום 11) ובעת בה המתלוננת הרדימה את בנם בלול שבסלון הבית, אחז המשיב בצווארה של המתלוננת, הצמידה לקיר, חנק אותה, הרים אותה באוויר באמצעות ידיו ורק לאחר מספר שניות שחרר אחיזתו. עוד במישור זה, עולה מהמתואר באישום הרביעי כי הנאשם הורה לילדיהם הקטינים לעלות לרכבו והודיע להם שהם לא יחזרו הביתה ולא יראו יותר את המתלוננת.

מעשיו של המשיב הותירו במתלוננת חותם פיסי מעבר לחותם הרגשי, וזאת ניתן ללמוד מהאישום העשירי שם מתואר כי תקיפתה על ידי המשיב גרמה ל"פנס" בעינה של המתלוננת, שלאחריו המשיב הורה לה למרוח "מייק-אפ" במקום על מנת להסוות את החבלה, מהאישום החמישי ממנו עולה כי אלימות המשיב גרמה למתלוננת לבכות ולהקיא, ומתמונות בתיק החקירה.

ב"כ המשיב נתנה הסכמתה לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית עובר להפנייתו לקבלת תסקיר מעצר, ולא חזרה בכך

מהסכמתה גם בדיון האחרון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר המעצר, אך הדגישה כי מדובר "במילה מול מילה" וכי התיק לא חף מקשיים. למעלה מן הצורך (נוכח ההסכמה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית), עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי לצד גרסאותיה הארוכות והמפורטות של המתלוננת (אל מול הכחשתו הגורפת של המשיב) קיימות בתיק עדויות נוספות התומכות בחלק ממעשי האלימות המפורטים בכתב האישום, בין אם עדויות ראייה, בין אם עדויות בדבר אמרות קורבן זה מקרוב, ובין אם בדבר מצב נפשי רגשי של המתלוננת. כך למשל מצויות בתיק החקירה עדויות (ועימותים עם המשיב) של אבי המתלוננת ושל אמה, וכן של דודתה גלי שחף ושכנתה ליטל בנימין. כך גם מתועד מצבה הנפשי של המתלוננת במהלך מסירת עדויותיה במשטרה. זאת לצד עדויותיה הארוכות והמפורטות של המתלוננת במשטרה המגוללות מסכת של טרור רגשי ואלימות פיזית ומילולית מתמשכת משפילה ומסלימה לאורך ציר הזמן. וכדבריה: **"אני שמונה שנים חוטפת מכות של סטירות חניקות ואיומים"** (ר' עדותה מיום 16.11.22), ומכאן שאין לומר כי מדובר בעדות מול עדות. כן עולה מחומר החקירה (כמו גם מהחלק הכללי של כתב האישום) כי אלימות המשיב החלה זמן רב יחסית עובר לתחילת שימוש בסמים.

למשיב עבר פלילי במגוון עבירות - החזקת סכין, סמים, רכוש, אלימות, ובעבר אף ריצה מאסר.

בנסיבות אלו עולה שאלה, אשר לדידי אף מקדימה את שאלת ההכרעה בענין שילוב המשיב בחלופה טיפולית סגורה, והיא השאלה האם ישנה בנמצא חלופת מעצר כלשהי אשר תאיין את עילות המעצר בעניינו של המשיב.

סבורני כי שקילת אופן התנהגותו האלימה והממושכת של המשיב כלפי המתלוננת אשר כללה בין השאר ביטויי קיצון כתקיפתה במהלך הריונה, חניקתה לעיני ילדיהם, הצמדת סכין לגופה, ואיומים קשים על חייה תוך הצגת סרטוני קורבן אלימות זוגית **עם** עברו הפלילי (גם בעבירות אלימות) **ועם** התנהגותו הקנאית האובססיבית והשתלטנית כלפי המתלוננת לאורך השנים (הדבר עולה בבירור מעובדות כתב האישום והרקע למעשים המופיע כמעט בכל אישום), מלמד על עילות מעצר של מסוכנות רבה לצד עילות של השפעה על עדים ושיבוש הליכי משפט (שהינם כמעט אינהרנטיים בנסיבות התנהלותו השתלטנית האלימה ומשולחת הרסן של המשיב כלפי המתלוננת-יבד) בעצמות גבוהה אשר ספק רב אם ניתן לאינה על ידי חלופת מעצר, וזאת עוד לפני שקלול נתוני תסקיר המעצר והערכת הגורם המקצועי.

עוד סבורני כי שילוב מאפייניו האישיותיים של המשיב ודפוסי חשיבתו כפי שנסקרו בתסקיר המעצר, **עם** מוקדי הסיכון הרבים להישנות התנהגות אלימה אשר עלו בתסקיר המעצר הכוללים גם שימוש בסמים, **ועם** עמדת המתלוננת הנמצאת עם ילדיה במעון חסוי וחוששת חשש ממשי לחייה, מסירים את אותו ספק ומביאים למסקנה כי לא ניתן לאיין את עילות המעצר במקרה זה בחלופת מעצר כזאת או אחרת.

סבורני כי זהו אחד מהמקרים בהם "הכתובת על הקיר" וכי אין לקחת בשלב זה סיכון לא סביר ולהורות על שחרור המשיב. וביחס לטענת ב"כ המשיב בדבר שהיית המתלוננת וילדיה במקלט חסוי, סבורני כי לא ראוי לשקול זאת במסגרת הליך זה, ובכך לאפשר מצב בו החוטא יוצא נשכר והקורבן נאלץ להמשיך ולהסתתר מפניו תקופה ארוכה.

ובענין זה, ר' בש"פ 655/10 **חן דוידוב נ' מדינת ישראל** (נבו 31.01.2010):

"בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג."

ודוק, אף אם המשיב לא היה עובר כלפי המתלוננת עבירות אלימות פיסית, סבורני כי אדם בעל עבר פלילי, המאיים על בת זוגו אם ילדיו פעם אחר פעם כי ירצח אותה וכי "זה הסוף שלה", מסלים מעשיו לכדי הצמדת סכין לגופה, ומשמיע לה בהזדמנות אחרת סרטונים של קורבן אלימות זוגית שנרצחה על ידי בן זוגה (זמן קצר עובר למועד השמעת הסרטונים למתלוננת- יבד), וכל זאת תוך ניסיון לשליטה עליה ולהצרת צעדיה המתוארים ועוברים כחוט השני בין אישומי כתב האישום, מעיד על עצמו כעל אדם מסוכן ביותר, כמעט "פצצה מתקתקת" אשר ראוי לקחת את דבריו ומעשיו ברצינות, ולא לחשוף את המתלוננת לסכנת חיים על ידי לקיחת סיכונים בלתי סבירים.

ומקל וחומר ברי כי לא ניתן לשקול שחרור המשיב לחלופה טיפולית סגורה כזאת או אחרת. בניגוד לטענת ב"כ המשיב ישנו פער ממשי בין מוסד טיפולי סגור המוקף בגדר גינה (או כל גדר אחרת) לבין בית כלא המוקף חומות ומאויש בסוהרים, ובעניין זה דומה כי יהיה מיותר להרחיב.

ולמעלה מן הצורך - דינו של הטיעון בדבר ניצול ההליך הטיפולי לצורך גמילת המשיב משימוש בסמים ובהמשך מאלימות זוגית נוכח החלטות בית המשפט העליון בשנים האחרונות, להידחות. שירות המבחן בדק ובחן אפשרות זאת וקבע באופן שאינו משתמע לשני פנים כי אינו ממליץ עליה נוכח נימוקים השלובים אלו באלו והכרוכים במוקדי הסיכון הרבים, במאפייני אישיותו של המשיב, בחומרת האישומים ובעמדת המתלוננת. **הפרמטר העיקרי הנדרש לצורך שקילת מהלך זה החריג לשלב המעצר, ובוודאי בתיק אלימות בו נורות אזהרה אדומות מהבהבות כגון בתיק זה, הוא אפשרות אין מסוכנות המשיב והבטחת שלום המתלוננת, כמו גם אפשרות אין שאר עילות המעצר.** אפשרות זאת אינה על הפרק במקרה הנדון, בין השאר נוכח עמדתו החד משמעית של שירות המבחן הנשענת על אדנים מוצקים וניתוח מאפייני אישיותו של המשיב המתכתבת עם חומרת האישומים ועם עברו הפלילי של המשיב. הוסף לכך את ההתרשמות שירות המבחן מרצון מילולי ומוטיבציה חיצונית בלבד מצד המשיב להליכי טיפול הקשורים בהליך הפלילי ואת הקושי של המשיב לבחון דפוסי חשיבתו והתנהגותו ולקחת אחריות עליהם, וצא ולמד כי לא ניתן לשקול את עתירת ההגנה כלל ועיקר. לא מדובר במקרה בו ניתן לנצל את ההליך המשפטי לצורך גמילה, ו"על הדרך" לשלב את המשיב בחלופה טיפולית סגורה. בנתוני העושה והמעשים יש להעדיף מניעה ואין עילות מעצר ללא לקיחת כל סיכון. וסבורני כי במקרה זה הסיכון גבוה, מידי וממשי.

ובענין זה של שקילת עמדת שירות המבחן כתנאי ליישום חריג הגמילה בהליכי מעצר ר' בש"פ 608/23 **שלומי אוחיון נגד מדינת ישראל** (30.1.23):

"כידוע, תסקיר שירות המבחן הוא בבחינת 'כלי עזר' בלבד, ואין בו כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט (ראו, מני רבים: בש"פ 5840/22 התיר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.9.2022)). יחד עם זאת, בסוגיה המיוחדת דנן, נשמר, כאמור, משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן, המהווה גם תנאי- בלעדי- אין לעצם שקילת האפשרות לחלופה טיפולית".

ומכאן שאף אם המשיב פנה למוסד גמילה כזה או אחר עובר למעצרו (ודוק, נטען על ידי המשיב בדיון שפנה - ולא שהחל בטיפול - לאותו מוסד טיפולי "מספר ימים" לפני מעצרו), ובכך ביקשה באת כוחו להכניס את ענינו לחריג ההלכה הפסוקה בענין שחרור לחלופה טיפולית, אין באקט זה כדי לצלוח את התנאים הנדרשים, ובראשם המלצת שירות המבחן המשלבת בתוכה את התאמת המשיב לטיפול, את סיכויי הצלחת הטיפול ובעיקר את המענה שיהיה בכך לעילת המסוכנות. פניה למוסד טיפולי עובר למעצר, ואף תחילת טיפול, אינה בבחינת כרטיס מעבר אוטומטי ממעצר לחלופה טיפולית, לא כל שכן במצב בו לא ניתן לאיין את עילות המעצר בעצם השמת המשיב בחלופה טיפולית סגורה ובהינתן עמדת שירות המבחן כי המשיב אינו מתאים לחלופה שכזאת, בין השאר נוכח תפיסותיו ומאפייניו.

ודוק, וכפי שנטען במהלך הדיון על ידי ב"כ המשיב, שירות המבחן הוא גורם ממליץ בלבד וההכרעה היא לעולם הכרעה שיפוטית. אודה ואתודה כי נוכח עובדות כתב האישום, אמירות המתלוננת בחקירותיה במשטרה מהן ניתן ללמוד כי כתב האישום אף עושה חסד עם המשיב ומתאר אך חלק ממעלליו של המשיב לאורך שנות חייהם המשותפים, עברו הפלילי, והתרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו ותפיסותיו של המשיב, הרי שאף אם היתה ניתנת בסופו של יום המלצת שירות המבחן להורות על שילוב המשיב בחלופה טיפולית, ספק רב (מאוד) אם היה מקום לאמץ המלצה זאת במסגרת ההכרעה השיפוטית העצמאית.

ובנתונים אלו פשיטא כי יש לדחות על הסף גם את אפשרות העברתו של המשיב לחלופה טיפולית פרטית שאינה מוכרת על ידי משרדי הממשלה הרלוונטיים. ראשית, שירות המבחן שלל שילוב המשיב בחלופה טיפולית סגורה ומוכרת מטעמים הכרוכים בתפיסותיו, מאפייני אישיותו, מסוכנותו, התרשמות ממוטיבציה לטיפול חיצונית בלבד, חומרת מעשיו, עברו ועמדת המתלוננת, כך שאין מקום לשקול חלופה פרטית שמטבעה מוחלשת עוד יותר מחלופה מוכרת ורשמית. שנית, לחלופה פרטית חולשות משמעותיות לעומת חלופה מוסדית מוכרת, החל באיכות והכשרת המטפלים בה, המשך בקיום בקרה על תוכנית הטיפול, וכלה במחויבות גורמי החלופה הפרטית לדיווח באופן מידי על הפרת תנאים אל מול מחויבות גורמי ממסד בלתי תלויים. רק לצורך המחשת הבעייתיות שבכניסת חלופות מעצר טיפוליות פרטיות לנישה המקצועית והבלתי תלויה שבציר של שירות המבחן - מסגרות טיפוליות מוסדיות, יצוין כי מנהל/בעל חלופת המעצר הטיפולית פרטית אשר הוצג בפני בית המשפט מסר כי המשיב מגלה "נכונות ומוטיבציה עצומה לטיפול" והוסיף כי דברים כאלו לא קורים בכל יום", זאת לעומת התרשמות שירות המבחן הבלתי תלוי כי המשיב "מבטא רצון מילולי כשמתקשה לבחון לעומק דפוסי חשיבתו והתנהגותו האלימים", וכי "התרשמו ממוטיבציה חיצונית לטיפול הקשורה בהליך הפלילי המתנהל כנגדו". עוד יצוין כי מנהל החלופה הפרטית אשר הופיע בפני בית המשפט נשמע מחד נלהב ומחויב להליך הטיפולי במקום, אך מאידך התרשמות בית המשפט (עם סיום הדיון וקיומו של שיח בינו ובין המשיב על צג ה-vc ומשפחתו) היא בדבר קיומו של פן יחסים לא פורמלי בינו ובין המשיב ומשפחתו אשר ספק אם מתאים להליך טיפולי אינטנסיבי ומציב גבולות הנדרש במקרים דומים. כל זאת מבלי לדון במיקומה ובמאפייניה הפסיים של חלופת המעצר הטיפולית אשר בעליל אינם הולמים את אמירת ב"כ המשיב בדיון כי "מבחינת התנאים הסגורים אין הבדל בין המוסד ובין הכלא".

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בהעדר

הצדדים.

עמוד 6

